

El treball espiritual és aclaparador

Jordi Vicent

El paradís obsessiu de Hare Krsna

EL TEMPS ha viatjat fins a Brihuega (Guadalajara), poble on Hare Krsna té la seu central. La vida quotidiana de la secta i els rituals obsessius propis de la seua creença constitueixen el material d'aquest reportatge

Ferran TORRENT

La gran rulot estacionada a l'entrada de la granja *Nueva Vrajamandala*, seu central de *Hare Krsna* a l'Estat espanyol, era d'un matrimoni que decidí abandonar el món material i seguir les ensenyances del *Bhagarad-Gita*, la Bíblia dels fidels a Krsna. El llibre explica que és el cos, l'ànima, com és Deu, la relació entre aquestes coses i com eixir d'aquest món

moralment corrupte per tornar al món espiritual.

«En aquesta comunitat, —argumenta Gurudev, responsable espiritual a Europa i Àfrica—, tot s'utilitza per a expandir la consciència de Déu». I res millor que una confortable rulot, eina indispensable en la tasca missionera d'aquesta religió d'origen hindú, mil·lenària, però que, fins el 1965, no traspassà les fronteres orientals. Any en què Swami Prabhupada viatjà

als Estats Units, complint les ordres d'expansió encomanades pel seu mestre espiritual.

Prabhupada, també conegut per *Sa Divina Gràcia*, morí l'any 1977, no sense haver escrit abans més de vuitanta volums d'estudis sobre obres clàssiques de l'Índia, entre les quals hi ha la Bíblia dels Krsna. Ara resta immortalitzat al temple que els seus fidels tenen a la finca de Brihuega: tres-centes hectà-

rees de tranquil·litat, meditació transcendental, oracions i cants, esperant de moure a l'altre barri i reencarnar-se en el moment just de la mort. Abans, però, els seguidors de Prabhupada hauran de fer bons els setanta milions de pessetes que costà el terreny. Diners que, segons ells, reuniran a base de donacions de simpatitzants i, sobretot, de la venda de llibres del fons editorial

Bhaktivedanta, propietat de la comunitat Krsna.

Un horari magre

La frescor d'octubre no aconsella la collita d'hortalisses. Els camps de la finca, la majoria, estan per sembrar, i les flors, producte que s'ofereix a les deïtats (déus) diàriament, han de créixer en un petit hivernacle situat a escassa distància de la gran casa que acull els seguidors de Krsna. Pels voltants regna un silenci absolut trencat, de tant en tant, per l'esgarrada veu d'un paleta que, indiferent però laboriós, intenta dur endavant les notes musicals d'una cançó de Valderrama. El treball de construcció i les faenes del camp, les fan conjuntament personal de fora i fidels de la granja.

Krsna i la seua amant eterna Radavari

/ Jordi Vicent

El treball material a la finca no és excessiu, però l'espiritual és aclaparador, i necessari. Des de les quatre de la matinada, hora de l'obligada dutxa amb la temperatura de l'aigua a gust de consumidor, fins a les nou del matí, diversos actes religiosos tenen la ment ocupada als devots. Mitja hora després d'alçar-se, els habitants de la granja, tret dels xiquets, seran davant Krsna i la seua amant eterna, Radavari, que representa la potència del plaer espiritual; de Balarama, que simbolitza la força espiritual, i de Chaitanya, aparegut fa cinc-cents anys a l'Índia, reencarnat Krsna.

Aquests déus, anomenats deïtats, rebran el bon dia dels seus seguidors mitjançant la cerimònia Mongal-Artik, ritual que

Les sectes: ¿la cara oculta de la CIA?

Segons el periodista Pepe Rodríguez, un especialista en sectes religioses que acaba de publicar un llibre sobre el tema, amb el títol *Esclavos de un mesías*, la gènesi de les sectes modernes se situa en la dècada dels setanta, als Estats Units. La gran liberalitat de la societat nord-americana, unit al desençant de la joventut, fonamentà les bases de centenars de grups marginals. Quan el fracàs es féu evident, molts joven donaren l'esquena a la societat, inclús a la realitat. Cadascú optà per cercar-se la pròpia taula de salvació. D'aquesta manera, al voltant de líders carismàtics es formaren grups amb les més dispars creences.

Actualment, es calcula que a EUA n'hi ha unes

dues mil cinc-cents; a França, dues-centes cinquanta; a l'Estat espanyol, a l'agost de 1984, hi havia tres-centes noranta entitats religioses inscrites en la Direcció General de Asuntos Religiosos. Això sense comptar altres sectes religioses màgiques i sòcio-polítiques, que són registrades com «Asociaciones Culturales» i es perden entre l'embull impenetrable de les noranta-cinc mil dotze entitats apuntades —fins el 30 de juny de 1984— en el registre d'associacions del Ministeri de l'Interior.

També cal no oblidar els grups que actuen sense cap tipus de reconeixement oficial. La poderosa secta Moon n'és un bon exemple. Molts d'aquests

grups són inofensius, però alguns són enormement perillosos per a la persona i la societat, segons Pepe Rodríguez.

Diverses fonts parlen d'una reunió mantinguda en 1965 per dos agents de la CIA i líders dels aleshores poderosos moviments *hippies* i de les principals sectes. Fou a partir d'aleshores que algunes sectes iniciaren una fulgurant ascensió cap a la conquesta del món. Importants donacions econòmiques i oportuns contactes n'acceleraren l'arrancada.

Però ¿a canvi de què? La joventut que pren LSD o canta un «mantra» perd l'interès per la revolució i per la militància en partits de l'esquerra. Això ja era un avantatge.

No deixa de ser una casualitat sospitosa el fet que en la mateixa època començaren a crear-se certes organitzacions comercials d'estructura piramidal —sistema *franchising*— per les quals passarien milions de persones en tot el món. Totes dues, aquestes organitzacions i les sectes, aconseguiren el mateix objectiu i, a més a més, abraçaren en la seua acció tot l'espectre social, assegura el periodista Rodríguez.

El fet que Rennie Davis —líder de la nova esquerra nord-americana— es convertís en deixeble del Guru Maharaj Ji en 1973, o que Allen Ginsberg —poeta i ideòleg de la contracultura— pagàs el viatge a USA de Swami

consisteix en balls i cants coneguts com els *samsara*. Acabada aquesta cerimònia, les deïtats restaran ocultes darrere d'unes cortines.

Una hora i mitja d'oració i meditació individual donarà pas, de nou, al Mongal-Artik, aquesta ve-

gada per a rebre els déus canviats de roba i ornamentats amb flors. Segons ells, i seguint el ritual de neteja física ordenada al Bhagarad-Gita, biblia Krsna, les deïtats són com persones humanes necessitades de neteja i bona presentació opulenta. La

sumptuositat dels déus, els comente, és un punt de mala llet comparada amb la crisi de l'exterior, vull dir el món corrupte, i més concretament el terreny que confronta amb la comunitat, on un grupat d'obers intenten fer rendible una fàbrica de porcellana abandonada per l'amo. «Els déus s'ho mereixen tot», replica Joan Monjo, de trenta anys, valencià de Xaló i Bhakti Jnana de nom espiritual, convençut d'haver trobat en Krsna la tranquil·litat espiritual que ha donat sentit a la seua vida.

¿Vida sana?

A les vuit i quart del matí, prèvia lectura de les escriptures sagrades durant una hora, la comunitat farà l'ofrena floral al mestre espiritual, Prabhupada, al qual, com a les deïtats de l'altar, canvien de roba tots els dies. Però el mestre espiritual, potser perquè és contemporani, va més a la moda, tant en la vestimenta —jersei de punt, estètica Corte Inglés, damunt la peça anomenada *kurta*— com en el rellotge que els fidels col·loquen al seu canell de pedra.

Per fi, a les vuit i mitja, els fidels acudiran al menjador disposats a fer servir els bancs en un àpat per a tots els gustos. És a dir, aliments dolços, salats, amargs i coents, seguint el costum hindú. La comunitat Hare Krsna és estrictament vegetariana: no mengen carn, ni peix ni ous. L'alcohol i la resta d'intoxicants, com el tabac o les drogues, hi són reglamentàriament prohibits. Ni tan sols buen café o te. Només llet. Aquestes són normes bàsiques que, juntament amb les relacions sexuals il·lícites (aquelles que es fan fora del matrimoni

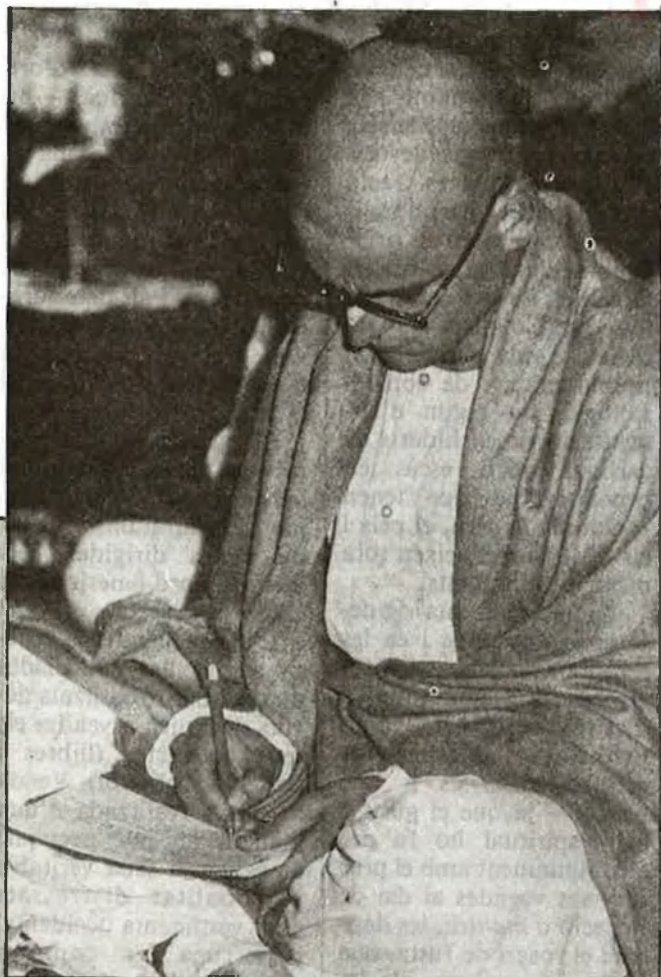
o bé la relació entre marit i muller que no estiga destinada a la procreació) s'expliciten al codi Krsna. Atesa la joventut de la majoria dels integrants de la comunitats, això de les no-relacions sexuals il·lícites deu ser un calvari només suportable en la mesura que el servei a les deïtats pugua garantir el pas a l'altra vida.

Elles, abillades amb el tradicional *sari*, fan les típiques faenes domèstiques i es fan càrrec de l'ensenyança escolar dels xiquets, als quals imparteixen l'aprenentatge normal de l'Educació General Bàsica, llevat de l'assignatura religiosa que, òbviament, no és cap *maria*.

La divisió de responsabilitats no afavoreix les dones, atès els quatre estaments que conformen la societat vèdica: *Ksatriyes*, *Bramans*, *Vaisyes* i *Sudres*. Els dos primers són vedats a les dones. L'un, *Ksatriyes*, representa l'exèrcit i per tant, la força física. L'altre, *bramans*, perquè és reservat a la direcció espiritual del moviment. Fet i fet, tot és treball. Així, doncs, a partir de les nou del matí, ells i elles compliran un programa de serveis materials en les distintes opcions sectorials de la granja de Brihuega.

Purificar l'ambient

El nou acord econòmic i social, recentment escomès pel govern, sembla no haver afectat les ordenances interiors de la granja Nueva Vrajamandala pel que fa al salari o a les relacions laborals entre amo i treballadors. Cobrar no cobren, però aviat alguns d'ells formaran part de la seguretat social, si faig cas del rumor que un fidel em féu a cau d'orella. Ells estan de pas, però volen assegurar-se l'estada.

La concentració mental és imprescindible

Jordi Vicent

Prabhupada (fundador de Hare Krsna), i que la Coca-Cola patrocina un gran espectacle per promoure'l, no és una dada merament anecdòtica. És un indicatiu del fracàs de la revolució contracultural, de la mort dels seus polítics i del triomf de l'«establishment», que va saber finançar un «cavall de Troia» adient i situar-lo en el cor de l'oposició.

En el seu llibre, Pepe Rodríguez crida l'atenció sobre l'alarmant augment de missioners mormons a l'Estat espanyol. O l'obsessió a microfilmar tots els registres civils o parroquials del planeta sota peregrines raons religioses: més de divuit milions de noms han arxivat i han classificat els mormons, en les seues computadores de Salt Lake City.

Bhakti Jnana, un valencià que per fi trobà l'equilibri

Jordi Vicent

D'altra banda, un salari serviria de ben poc. La roba sempre és la mateixa: dues peces anomenades *joti*, la part de baix, i *kurta* —és la llarga— la part de dalt, amb una diferència de colorit segons l'estat civil del propietari de la peça. Taronja per als fadrins i blanc per als casats. Això i els vicis controlats obvien la cartera dels Hare Krsna.

Tant el treball al camp o a la ramaderia, que a colp d'ull semblen durs, no són càrregues feixugues per a la parsimònia Krsna. Xano-xano, sense presses, donen menjar als bous o planten flors arrecerades de l'hivern, esperant el temps primaveral i, amb ell, altres collites. El que no es fa avui es farà demà. Ací ningú no aplica la plus-vàlua, tret de Sa Divina Gràcia.

Allà on hi haja el fidel, siga on siga i l'hora

que toque, l'adepte haurà de resar el *Japa*, una mena de rosari catòlic, però amb cent vuit «grans» o boletes. Aquesta operació, la realitzen durant setze voltes al dia. És a dir, repeteixen mil set-cents vint-i-vuit vegades «Hare Krsna, Hare Krsna, Krsna, Krsna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama, Rama, Hare, Hare». I, així, cada dia, tothora. Perquè, ¡compte! si ningú cau malalt, haurà de recuperar les boletes perdudes. Naturalment, es ben difícil tenir la ment ocupada en altres coses amb tanta faena com representa el *Japa Krsna*.

A la vesprada, els fidels es traslladaran a Madrid en furgoneta. A cantar i ballar pels carrers l'alegria Krsna, a vendre llibres i *cassettes*, a, segons ells, «purificar l'ambient». Actitud ecològica que els madrilenyys haurien d'agrair.

El rostre ocult d'una secta destructiva

El jutge Julián Muelas Redondo va ser clar i contundent en la sentència: «Pel que fa als hàbits i la forma d'actuació de la secta envers els seus devots, s'ha provat que es tracta d'una secta pseudoreligiosa inspirada en els principis vèdics, on el matrimoni dels devots és concertat pel cap o guru, amb un règim de vida caracteritzat per la manca de son fisiològic, un règim d'alimentació ric en hidrats de carboni, però escàs en proteïnes, ja que tenen prohibida la carn, el peix i els ous, i suprimeixen tota mena d'estimulants.

«I presenten una rigidesa en els costums i en les relacions sexuals que porta els devots a una situació d'estrès permanent, amb prohibició d'especular mentalment —és a dir, pensar— ja que el guru o cap espiritual ho fa per ells, juntament amb el prec diverses vegades al dia de l'oració o *mantra*, les danses i el rosari de fusta, que porten a generar en els devots un estat sofrònic que inhibeix la capacitat d'anàlisi i els censura intel·lectualment, anul·la la voluntat, suggereix extremadament i els produeix una robotització mental; tot això ha estat provat per la documentació presentada per la part demandada...»

Sobren comentaris a aquest fragment del quart «considerant» de la sentència favorable a Jordi Belil, ex-adepte de la secta Hare Krsna, que entaulà juí per a anul·lar el seu

matrimoni amb una devota de la secta. La sentència és signada a Guadalajara, el 13 d'octubre del 1982.

Hare Krsna, secta d'origen nord-americà —no hindú com s'entesten a fer creure— és considerada internacionalment com un dels grups més destructius pel que fa al rentat de cervell a què sotmeten els deus devots i als deterioraments psíquics que es deriven de tot el procés d'esclavització física i mental.

El seu objectiu és acaparar tota la riquesa mundial i posar-la «al servei de Krsna» i instaurar una societat de castes dirigides pels líders —nord-americans és clar— de la secta.

L'afany lucratiu es palesa en les llargues diades que els seus robotitzats devots dediquen a vendre els seus productes (llibres i *cassettes*, sobretot). Venda al carrer realitzada d'una manera un poc peculiar: amaguen la seua veritable personalitat disfressats amb vestimenta occidental i perruca (en comptes d'anar amb la preceptiva roba hindú i amb el cap rapat amb cua) i demanen ajut per a realitzar projectes socials (rehabilitació de toxicòmans i altres) que no es troben enlloc.

Per a la seua lucrativa feina, no només infringeixen la legislació municipal, entren de ple en el Codi Penal, atès que cometen un presumpte delictes d'estafa amb subjecte passiu massa. A Alemanya, per exemple, ja foren condemnats uns quants membres de la secta per captar amb